

21. ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΗ ΝΕΦΡΟΥ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΠΑΘΗΣ ΥΠΕΡΠΑΡΑΘΥΡΕΟΕΙΔΙΣΜΟΣ. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΜΕ ΣΙΝΑΚΑΛΣΕΤΗ

Θεοφάνης Αποστόλου¹, Κλυταμνήστρα Βουδούρη¹, Γλυκερία Τσούκα¹, Θεοδώρα Οικονομάκη¹, Δημήτριος-Ανέστης Μουτζούρης¹, Δημήτρης Μπάκουλης¹, Ιωάννης Λουκόπουλος², Βασίλειος Βουγάς², Σπυρίδων Δρακόπουλος², Νικολέττα Νικολοπούλου¹
*1 Νεφρολογικό Τμήμα, ΓΝΑ “Ο Ευαγγελισμός”
 2 Μονάδα Μεταμόσχευσης Οργάνων, ΓΝΑ “Ο Ευαγγελισμός”*

Σκοπός: Η εκτίμηση της αποτελεσματικότητας και ασφάλειας της αγωγής με Σινακαλσέτη στη θεραπεία υπερασβεστιαμίας και ανθεκτικού υπερπαραθυρεοειδισμού σε ασθενείς με νεφρική μεταμόσχευση.

Μέθοδοι: Παρακολουθήσαμε 24 ασθενείς (17 άνδρες – 7 γυναίκες, μέσης ηλικίας 56±11 έτη), με σταθερή νεφρική λειτουργία (εκτιμώμενο GFR, MDRD) τουλάχιστον για 3 μήνες προ της χορήγησης του φαρμάκου. Δεκαεπτά ασθενείς ήταν σε αγωγή με κυκλοσπορίνη, 5 με τακρόλιμους και 2 με εβερόλιμους. Η έναρξη χορήγησης σινακαλσέτης (30-90 mg/ημ), έγινε 27±31 μήνες μετά τη μεταμόσχευση, λόγω υπερασβεστιαμίας και ανθεκτικού στη συνήθη θεραπεία υπερπαραθυρεοειδισμού (ανάλογα βιταμίνης D). Παρακολουθήσαμε την παραθορμόνη, το ασβέστιο και φώσφορο του ορού, καθώς και τη νεφρική λειτουργία προ και μετά τη χορήγηση της σινακαλσέτης σε διάφορες χρονικές στιγμές. Η δοκιμασία t-test κατά ζεύγη χρησιμοποιήθηκε για τη σύγκριση μεταβλητών σε διάφορες χρονικές στιγμές.

Αποτελέσματα: Η παραθορμόνη και το ασβέστιο ορού μειώθηκαν μετά τη χορήγηση της σινακαλσέτης. Η νεφρική λειτουργία καθώς και τα επίπεδα φωσφόρου του ορού δε μεταβλήθηκαν σημαντικά στους 6,12 και 24 μήνες μετά τη θεραπεία (αποτελέσματα στον Πίνακα 1 (p σε σχέση με τις βασικές τιμές), ενώ δεν υπήρξαν κρίσεις υπασβεστιαμίας και άλλες σημαντικές παρενέργειες..

	Βασική τιμή	6 μήνες	p	12 μήνες	p	24 μήνες	P
eGFR(MDRD) (ml/min/1.73m ²)	48±19	50±23	0.267	45±14	0.094	44±13	0.255
Παραθορμόνη (pmol/l)	236±129	139±59	0.004	180±85	0.005	118±40	0.004
Ασβέστιο ορού (mg/dl)	10,8±0,9	10,3±0,7	0.027	10,3±0,7	0.001	9,8±0,4	0.001
Φωσφόρος ορού (mg/dL)	3±0,5	3,7±1,5	0.112	3,1±0,5	0.22	2,8±0,3	0.458

Συμπεράσματα: Σε ασθενείς με μεταμόσχευση νεφρού και ανθεκτικό υπερπαραθυρεοειδισμό (τριτοπαθή) η προσθήκη της σινακαλσέτης στην συνήθη φαρμακευτική αγωγή του, και για μακρό χρονικό διάστημα επέτρεψε την ικανοποιητική θεραπεία του. Υπήρξε σημαντική μείωση της παραθορμόνης και του ασβεστίου ορού, χωρίς παρενέργειες και σημαντικές αλλαγές στη νεφρική λειτουργία και στα επίπεδα φωσφόρου ορού. Η ουσία αυτή αποτελεί έτσι ένα πρόσθετο όπλο στην αντιμετώπιση των διαταραχών μεταβολικής οστικής νόσου των ασθενών με μεταμόσχευση νεφρού και ίσως επιτρέψει την μείωση της διενέργειας παραθυρεοειδεκτομών στους συγκεκριμένους ασθενείς.